

naar denne Følelse blot er stærk nok, saa vil man nok kunne komme til et Resultat med ham og hans Meningsfæller. Han staar paa det Standpunkt for Diebliffet, at han ikke holder af Fæstninger, han synes, at det er saadan et stygt Navn, navnlig, at Forslaget lyder paa en Bevilling til Fæstninger. Ja, det er nu en Smagsjag, men Sagen er jo den, at man ikke i civiliserede Stater kjender nogen anden Maade at indrette sit Forsvar paa end ved Fæstninger mere eller mindre, navnlig naar et Land har de naturlige geografiske og jeg kan gjerne sige geologiske Forhold, som Danmark har. Det Navn maa det ærede Medlem virkelig finde sig i, og jeg antager ogsaa, at hvis han og det Parti, hvortil han hører, en Gang ville gjøre noget Virkeligt for Forsvaret, saa maa de ogsaa paa en eller anden Maade give Fæstninger; men iøvrigt maa jeg, naar han udtaler sig saa nedbættende om Forslaget, navnlig om Fæstningerne, beklage, at vi ikke fik at vide, i hvilken Retning han og hans Meningsfæller vil gaa. Det er netop Ulykken ved de Forhandlinger, vi have ført det ene Aar efter det andet, i alt Fald for dem, der skulle udarbejde Forslagene, at vi ikke faae at vide, hvilken Vej man skal gaa, man faar aldeles Intet at vide, kun det, at et besættet Kjøbenhavn ville de ikke have, det er meningsløst af Regjeringen at forelægge et saadant Lovforslag. Men er der ikke fra deres Side kommet noget sammenhængende Forslag frem om, hvorledes man skal indrette Forsvarsvæsenet og føre det igjennem, saa kunne de Herrer ikke vente, at man skal tage Hensyn til, hvad man muligvis kan antage, at den og den mener. Naar det ærede Medlem støtter sig til, at han ikke kan indse Fæstningernes Nytte, saa burde han ogsaa antyde, hvorfor han ikke kan indse deres Nytte, og hvad han har imod dem. Det synes jo rigtignok af den sidste Udtalelse, han fremkom med, at han mente, at det ikke kunde nytte under dette Ministerium. Det kan jeg nu slet ikke forstaa, thi kunne overhovedet Befæstninger nytte, ere de paa deres rette Plads i et Forsvarssystem, saa maa de ogsaa være det i Forsvarssystemet, hvilket Ministerium der saa fremkommer med Forslaget. — Jeg skal dernæst henvende mig til den ærede 4de Landssthingsmand for 9de Kredts (Dam) som er en endnu mere afgjort Modstander af dette Forslag end den foregaaende. Det forekommer mig saa vidt jeg kunde opfatte hans Ytringer, at han stod paa det Standpunkt, at der overhovedet ikke skulde gjøres Noget ved Forslaget, og

at det var ved ganske andre Midler, som han iøvrigt ikke kom ind paa, at en lille Stat som Danmark skulde søge at bevare sin Selvstændighed i det store europæiske Samfund. Han mente, at det var urimeligt at komme igjen med Forslag om Kjøbenhavns Befæstning og argumenterede navnlig i den Retning, at det fra Vælgermøder var bekjendt, at Befolkningen over hele Landet bestemt havde erklæret, at hvad de end kunde mene om Forsvarsvæsenet, saa stod dog det fast, at Kjøbenhavns Befæstning vilde de ikke have. Ja det er ganske vist, den Ytring har jeg ogsaa læst saa tidt, jeg har ikke hørt den saa ofte, og jeg tvivler ikke paa, at det er en meget udbredt Stemning imellem Vælgerbefolkningen i Landet, men for at jeg som mit Vedkommende skal kunne respektere den, maa jeg ogsaa have en Følelse af, at disse Folk virkelig ogsaa forstaa sig derpaa, virkelig kunne skjønne om Betydningen af Kjøbenhavns Befæstning, og det paastaar jeg, at Vælgerbefolkningen lige saa lidt kan gjøre her som noget andet Sted. Undersøger man saaledes Forholdene i andre Lande, hvor der ofte har været Perioder af lignende Natur som her, hvor man har villet indrette sit Forsvar efter et bestemt System, men hvor Befolkningen har været bestemt derimod, saa vil man finde, at det er gaaet ligesom her. Der er nævnt Belgien. Forud for Belgiens nuværende Forsvarssystem af 1859 gik en meget betydelig Kamp af lignende Karakter, men maaste ikke saa stærk som for Diebliffet her i Landet, og da man kom med det Forslag, at bedste Antwerpen, som ærede Medlemmer maaste ville erindre ligger temmelig nordlig i Landet, saa at, naar Hæren trækker sig tilbage dertil gaar det paa samme Maade som her, at den største Del af Landet kommer til at ligge aabent for Fjenden, kunde den største Del af Vælgerbefolkningen ikke gaa ind derpaa. Den fandt det uforsvarligt at opgive saa meget af Landet for at trække sig tilbage til Sumpene ved Scheldesfloden, men man blev ved at kæmpe for Forslaget, og efterhaanden gik man ganske rolig ind paa det, og saaledes kan det maaste ogsaa gaa andre Steder. Derfor tillægger jeg ikke Vælgerbefolkningens Mening saa overordentlig Betydning, fordi jeg ikke tror, at den med Nette kan tale med om den Slags Ting. Den kan maaste dømme om, hvor meget man har Raad til at anvende, det kan gjerne være, men ikke om Detallerne. Om man netop skal have Fæstninger til Forsvaret eller ikke, om Kjøbenhavn skal befæstes eller om Fæstningerne skulle ligge i Sylland, kan den ikke have nogen begrundet Dom om. Men Ting er, at naar Befolkningen er saa stærkt